

høje dette Maximum for enkelte Steders Bedkommende; men det var den almindelige Tro, at man, navnlig ved at dele Kredse, dog kunde notes med denne Lov, og efterat en stor Deel Forretninger ere tagne bort fra Sognefogderne, vilde den ogsaa omtrent staae i Forhold til den høieste Lov, som nu er bestemt for dem. Nu siger det ærede Medlem for Veile (Berg), at det er et stærkt Stykke at tvinge en Mand til at være Sognefoged. Ja, det er ganske vist temmelig alvorligt at skulle tvinge en Mand dertil imod hans Villie; jeg opfatter imidlertid den nærværende Tilstand saaledes, at en Mand kan tvinges dertil. Der kunde ellers ogsaa tænkes Tilfælde, hvor det kunde være umuligt at faae nogen Mand til at være Sognefoged, og det maa ikke kunne skee. Dersom overhovedet denne Institution skal bevares, saa maa det ikke kunne skee, at alle dygtige og brugbare Folk kunde frastige sig et saadant Hverv, saa at man i vedkommende Commune blev ude af Stand til at faae disse Forretninger udførte, men der maa naturligviis ved Valget vises al mulig Skønsomhed. Det er jo klart, at man ikke bør vælge ældre svage-lige Mænd eller Mænd, som vare bebyrdede paa anden Maade med Forretningen, og i det Hele maatte de, som kunde anføre rimelige Undskyldningsgrunde, om end ikke saadanne, som Aantsraadet vilde finde fyldestgjørende, fritages for dette Hverv. Det er altsaa kun i ganske overordentlige Tilfælde, hvor det bliver uoverkommeligt at finde paalidelige og dygtige Mænd, som kunde indstilles til at være Sognefogder, at man maa gribe til at tvinge en Mand mod hans Villie til at overtage dette Hverv, men skulde dette i et af tusinde Tilfælde indtræde, saa maa man, naar man overhovedet vil have denne Institution, tie dertil. Ganske det Samme gjælder med Hensyn til Sneefogder; det ærede Medlem klagede over, at ingen Indsiddere kunde være Sneefoged, da han derved kunde lide et uopretteligt Tab i sin daglige Gjærning; men hvad vilde det ærede Medlem have sagt, dersom man havde sat en stærk Begrændsning i Henseende til Valgbarhed? dersom man f. Ex. havde sagt: Kun en Gaardmand kan være Sneefoged? Vilde saa ikke det ærede Medlem have sagt: Er det

nu Noget i vor Tid, hvor der er en fuldstændig Lighed, hvor Alle ere valgbara i alle de forskjellige Stillinger, hvor Sogneraadet eller Befolkningen skal vælge, at man her vil udelukke Indsiddere fra at være Sneefogder? Jeg stoler i denne Henseende paa Sogneraadene og Politimesternes Skønsomhed, at de ikke til dette Hverv ville tage en fattig Mand, hvis daglige Gjærning vilde lide, naar han skulde udføre det, og det er klart, at det saagodt som i alle Tilfælde vil blive den mere Behavende og bedre Stillede, som vil blive benyttet til dette Hverv. Hvis imidlertid det ærede Medlem ønsker at stille et Forslag om at begrænsse Valget af Sneefogderne til Gaardmænd, og han vil sætte saa stor Priis derpaa, at han vil forsøgte det, saa skal jeg for mit Vedkommende gjerne gaae med dertil, og vi faae da see, om Thingets Fleertal vilde ansee det for rigtigt at gaae denne Vej; men det vil jo sees, hvor overordentlig vanskeligt det er at fyldestgjøre de forskjellige Fordringer. Det ene Dieblit klager man over Overbebyrdelse af de Fattige, det andet over Tilsidejættelse af dem, og med Ligheden paa Læberne klager man over Forfælsken, man gjør paa de forskjellige Classer ved Valgbestemmelser. Det er altsaa ikke let at seile mellem disse overordentlig farlige Skjær. Med Hensyn til hvad det ærede Medlem for Veile Aants 2den Valgfreds (Berg) yttrede om Bornholm, skal jeg bemærke, at det er Noget, der kan tages under Overveelse mellem 2den og 3die Behandling, om man for Bornholms Vedkommende skal bibeholde Bestemmelserne i den tidligere Lov om Sognefogderne. Jeg har talt med det ærede Medlem for Bornholm, som ikke troede, at det var nødvendigt, men det kan nok være, at Forholdet mellem Kjøbstad og Land gjør det rigtigt at fastholde den tidligere Bestemmelse; dette Punkt skal jeg imidlertid, som sagt, henstille til Overveelse. Med Hensyn til det Forslag, der er stillet af et æret Mindretal i Udvalget, da haaber jeg, at han blot har stillet det for at faae en Erklæring. Jeg troer, at dette Forslag angaaer et Spørgsmaal, der hører til Instruxen, og som ikke godt passer ind i Lo-ven, og at han saaledes vil finde sig foranlediget til at tage sit Forslag tilbage. Hvad